

774.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 września 1934 r.

o obliczaniu i poborze podatku od energii elektrycznej.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. o państwowym podatku od energii elektrycznej, której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 9 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 720) zarządzam co następuje:

§ 1. Sprzedawca energii elektrycznej obowiązany jest do obliczania i poboru kwot podatku, przypadającego od odbiorcy energii, przy każdorazowym, chociażby tylko częściowym uregulowaniu przez poszczególnego odbiorcę należności za pobraną przez niego energię elektryczną.

§ 2. Podatek oblicza się od należności (ceny) liczonej przez sprzedawcę za energię elektryczną,

uwidocznionej w wystawianym dla odbiorcy rachunku; do sumy rachunku za zużyta energię dolicza się podatek w ten sposób, by kwota podatku była w odrębnej pozycji wyraźnie uwidoczniona w rachunku.

Przy obliczaniu kwot podatku nie bierze się pod uwagę sum mniejszych od pół grosza, natomiast kwoty od pół grosza wzwyż zaokrągla się do pełnego grosza.

§ 3. Minister Skarbu może w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych technicznym sposobem obliczania przez sprzedawcę należności, — na wniosek sprzedawcy energii elektrycznej — zezwolić sprzedawcy na obliczanie i pobór podatku w ten sposób, by podatek był wliczany w każdorazowo pobieraną przez sprzedawcę cenę za kilowatogodzinę światła; w tym wypadku kwota podatku nie będzie wyodrębniona w rachunku, lecz będzie się mieściła w odpowiednio podwyższonej cenie za energię elektryczną.

Zezwolenie Ministra Skarbu na pobór podatku w sposób, wskazany w ustępie poprzednim, będzie ogłaszane w drodze rozporządzenia w Dzienniku Ustaw; zezwolenie to może być przez Ministra Skarbu cofnięte.

§ 4. Pobrane przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni oraz w ciągu drugiej połowy każdego miesiąca kwoty podatku winny być wpłacone na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności kasy właściwego (według miejsca siedziby sprzedawcy) urzędu skarbowego lub bezpośrednio do kasy tegoż urzędu skarbowego, w terminie do dnia 5 (pięciu) po upływie każdego półmiesięcznego okresu, czyli kwoty pobrane od 1 do 15 — do dnia 20 włącznie tegoż miesiąca, pobrane zaś w czasie od 16 do końca miesiąca — do dnia 5 włącznie każdego następnego miesiąca.

Na skarbowym blankiecie nadawczym P. K. O., a w razie wpłacenia bezpośrednio w kasie urzędu skarbowego, w deklaracji złożonej przez sprzedawcę należy podać dokładne obliczenie podatku oraz szczegółowe dane stwierdzające kto (jaki sprzedawca), ile, z jakiego tytułu oraz za jaki okres wpłaca podatek. W deklaracji powinna być nadto uwidoczniona ilość odbiorców energii w danym okresie, od których pobrano podatek, jak również pobrana w ogólnej sumie należność za sprzedaną im w tym okresie energię.

§ 5. 1) Wspomniane w § 4 obliczenie podatku sprawdza urząd skarbowy, korzystając w tym względzie z przysługujących mu na podstawie art. 60 Ordynacji Podatkowej (ustawa z dnia 15 marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346) uprawnień.

2) Władze skarbowe mają prawo i obowiązek kontroli prawidłowości obliczania i poboru podatku przez sprzedawcę; w razie nieprowadzenia przez sprzedawcę energii elektrycznej prawidłowych ksiąg handlowych, umożliwiających w należyty sposób przeprowadzenie władzom skarbowym tej kontroli, sprzedawca ten obowiązany jest do prowadzenia takich ksiąg lub zapisków (nie wyłączając np. prowadzenia szczegółowego wykazu poszczególnych

abonentów), któreby dawały możność sprawdzenia, czy i w jakim zakresie sprzedawca energii elektrycznej wykonywa ciężące na nim w myśl ustawy obowiązki.

3) Przy przeprowadzaniu kontroli urzędy skarbowe obowiązane są również sprawdzać, czy zastosowane przez sprzedawcę zwolnienie od podatku zużycia energii elektrycznej z mocy art. 2 oraz art. 7 ustawy (w wypadku, gdy zasięg terytorjalny danego zakładu elektrycznego rozciąga się również i na obszar określony w tym artykule) znajduje uzasadnienie w przepisach ustawy.

§ 6. Do wymiaru podatku mają zastosowanie przepisy art. 99 Ordynacji Podatkowej (ustawa z dnia 15 marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346).

Wymierzony podatek winien sprzedawca uiścić w ciągu dni 14 od dnia następnego po doręczeniu mu nakazu płatniczego.

§ 7. Od nieprawidłowych obliczeń oraz od niewłaściwego poboru podatku przez sprzedawcę mogą odbiorcy energii elektrycznej wnosić odwołania w myśl art. 110 § 2 Ordynacji Podatkowej (ustawa z dnia 15 marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346).

§ 8. Przepisy §§ 1 — 6 oraz § 9 mają odpowiednie zastosowanie do obliczania i poboru dodatku komunalnego do państwowego podatku od energii elektrycznej w wypadkach wprowadzenia tego dodatku na podstawie art. 1 ustęp 3) ustawy.

§ 9. Zezwala się francuskiej spółce akcyjnej „Compagnie d'électricité de Varsovie — Towarzystwo Elektryczności w Warszawie” na obliczanie i pobór podatku w sposób wskazany w § 3.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 stycznia 1932 r. o obliczaniu i poborze podatku od energii elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 58).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
